

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

ข้อมูลที่ได้รับจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากประชากรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งเป็นหญิงหรือชายที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนในเขตหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทั้งที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว ได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา โดยแจกแจงความถี่เป็นตารางร้อยละ มีอยู่ในตารางที่ ๑ - ๑๒

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานข้อที่ ๑-๖ ซึ่งได้แก่ปัจจัยความน่าไว้วางใจ ปัจจัยความสามารถ ปัจจัยความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์ ปัจจัยการสื่อสารระหว่างบุคคลระหว่างพระสงฆ์และประชาชน ปัจจัยทักษะในการสื่อสารในตัวพระสงฆ์ และปัจจัยความบ่อยครั้งในการติดต่อสื่อสารของประชาชน โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อปัจจัยเหล่านี้ระหว่างผู้ที่ เป็นสมาชิกและผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวด้วยค่าไคสแควร์ (Chi Square) จากตารางที่ ๑๓ - ๑๘

นอกจากนี้ได้หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเดี่ยวระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จากตารางที่ ๑๓.๑ - ๑๘.๑

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์หาความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จากตารางที่ ๑๙

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๐๕	๖๕.๕
หญิง	๕๖	๓๕.๖
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นชายมากกว่าหญิง คือ เป็นชายมากกว่าหญิงอยู่ ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๓	๑.๘
๒๑ - ๓๐ ปี	๒๒	๑๓.๖
๓๑ - ๔๐ ปี	๔๘	๒๙.๖
๔๑ - ๕๐ ปี	๔๔	๒๗.๒
๕๑ - ๖๐ ปี	๓๒	๑๙.๘
๖๑ ปีขึ้นไป	๑๓	๘.๐
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๕๐ ปี มีจำนวน ๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๘ ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด ประชากรที่ศึกษาที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๘ ของประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่รู้หนังสือ	๒๑	๑๒.๕
ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔	๑๓๕	๘๓.๓
ประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๗	๔	๒.๕
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓	๒	๑.๒
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่จำนวน ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓ หรือประมาณ ๔ ใน ๕ ส่วนของประชากรทั้งหมด เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ - ประถมปีที่ ๔ รองลงมาคือผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาจำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ส่วนที่เหลือคือผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ ๕ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๗ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ ผู้ที่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุดจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามอาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน	ร้อยละ
ทำนา	๑๓๔	๘๒.๗
รับจ้างเอกชน	๑๒	๗.๔
ค้าขายส่วนตัว	๔	๒.๕
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	๓	๑.๙
แม่บ้าน	๙	๕.๖
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่จำนวน ๑๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๗ หรือประมาณ ๔ ใน ๕ ส่วนของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด เป็นผู้มีอาชีพหลักคืออาชีพทำนา ส่วนที่เหลือรวมกันประมาณ ๑ ใน ๕ ส่วนของประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมดคือ ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างเอกชนจำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๔ ผู้ที่มีอาชีพค้าขายส่วนตัวจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ ผู้ที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีจำนวนน้อยที่สุดจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๙ และเป็นแม่บ้านจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๖

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามจำนวนที่นาที่ใช้ประกอบอาชีพ

จำนวนที่นาที่ใช้ประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๑๐ ไร่	๖๐	๓๗.๐
๑๑ - ๒๐ ไร่	๓๘	๒๓.๕
๒๑ - ๓๐ ไร่	๑๘	๑๑.๗
๓๑ - ๔๐ ไร่	๗	๔.๓
๔๑ - ๘๐ ไร่	๕	๓.๑
ไม่ตอบ, ไม่เข้าข่าย	๓๓	๒๐.๔
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษา ซึ่งมีที่นาใช้ประกอบอาชีพจำนวน ๑-๑๐ ไร่ มีจำนวนมากที่สุดคือ ๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๐ ผู้ที่มีที่นาประกอบอาชีพจำนวน ๑๑ - ๒๐ ไร่ มีจำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕ ผู้ที่มีที่นาประกอบอาชีพจำนวน ๒๑ - ๓๐ ไร่ จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗ ผู้ที่มีที่นาประกอบอาชีพจำนวน ๓๑ - ๔๐ ไร่ มีจำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓ และผู้ที่มีที่นาประกอบอาชีพจำนวน ๔๑ - ๘๐ ไร่ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑ ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามลักษณะการครอบครองที่นา

ลักษณะการครอบครองที่นา	จำนวน	ร้อยละ
เช่าที่นาทั้งหมด	๘	๔.๘
เป็นเจ้าของที่นาทั้งหมด	๑๑๕	๗๑.๐
เช่าส่วนหนึ่ง เป็นเจ้าของส่วนหนึ่ง	๑๑	๖.๘
ไม่เข้าข่าย (ไม่มีอาชีพทำนา)	๒๘	๑๗.๒
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่าจำนวนกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด มีที่นาเป็นของตัวเองเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ คือมีถึง ๑๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๐ หรือประมาณ ๗ ใน ๑๐ ส่วนของประชากรทั้งหมด ผู้ที่ไม่มีที่นา เป็นของตนเองและไม่มีอาชีพทำนามีจำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ หรือประมาณ ๒ ใน ๑๐ ส่วนของประชากรทั้งหมด ส่วนที่เหลือคือผู้ซึ่งเช่าที่นาเพื่อประกอบอาชีพจำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘ และผู้ซึ่งเช่าที่นาส่วนหนึ่งและเป็นเจ้าของเองส่วนหนึ่งจำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๘ หรือรวมกันประมาณ ๑ ใน ๑๐ ส่วนของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามจำนวนที่นาที่เป็นเจ้าของเอง

จำนวนที่นาที่เป็นเจ้าของเอง	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๑๐ ไร่	๒๖	๑๖.๐
๑๑ - ๑๐ ไร่	๒๘	๑๗.๓
๒๑ - ๓๐ ไร่	๘	๔.๙
๓๑ - ๔๐ ไร่	๔	๒.๕
๔๑ - ๘๐ ไร่	๕	๓.๑
ไม่เข้าข่าย, ไม่ตอบ, ไม่ทราบ	๙๑	๕๖.๑
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาซึ่งมีที่นาเป็นของตัวเองจำนวน ๑ - ๒๐ ไร่ มีจำนวนสูงสุดคือ ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ ผู้ที่มีที่นาเป็นของตัวเองจำนวน ๒๑ - ๔๐ ไร่ มีจำนวนรองลงมาคือ ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๔ ส่วนผู้ที่มีที่นาเป็นของตัวเองจำนวน ๔๑-๘๐ ไร่ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑ ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ ๘ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามจำนวนที่นาที่เข้าทั้งหมด

จำนวนนาที่เข้า	จำนวน	ร้อยละ
๒	๑	๐.๖
๔	๒	๑.๒
๕	๒	๑.๒
๑๐	๕	๓.๑
๑๕	๑	๐.๖
ไม่เข้าช่วย (ไม่ได้เข้าที่นา), ไม่ตอบ, ไม่ทราบ	๑๕๑	๘๓.๒
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๘ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาเพียงส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๖.๗ หรือประมาณ ๑ ใน ๑๐ ส่วนของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด เป็นผู้ซึ่งเข้าที่นาทั้งหมดเพื่อประกอบอาชีพ มีผู้ซึ่งเข้าที่นาในการประกอบอาชีพจำนวน ๑๕ ไร่จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖ ผู้ซึ่งเข้าที่นาจำนวน ๑๐ ไร่ มีจำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑ ผู้ที่เข้าที่นาจำนวน ๕ ไร่ และ ๕ ไร่มีจำนวนประเภทละ ๒ คน แต่ละประเภทมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๑.๒ ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด และผู้ซึ่งเข้าที่นาจำนวน ๒ ไร่มี ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖ ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามจำนวนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาท	๑๒๔	๗๔.๖
๑,๐๐๐ - ๑,๔๙๙ บาท	๒๓	๑๔.๒
๒,๐๐๐ - ๒,๔๙๙ บาท	๖	๓.๗
๓,๐๐๐ - ๓,๔๙๙ บาท	๒	๑.๒
๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๒	๑.๒
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่จำนวน ๑๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๖ หรือประมาณ ๘ ใน ๑๐ ส่วนของประชากรที่ศึกษาทั้งหมดมีรายได้เฉลี่ยไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาท ต่อเดือน และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง ๑,๐๐๐ - ๑,๔๙๙ บาทมีจำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒ หรือประมาณ ๑ ใน ๑๐ ส่วนของประชากรที่ศึกษา ส่วนที่เหลือคือผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง ๒,๐๐๐ - ๒,๔๙๙ บาท มีจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง ๓,๐๐๐ - ๓,๔๙๙ บาท มีจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒ และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไปมีจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒

ตารางที่ ๑๐ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามลักษณะการรับทราบโครงการสหบาลข้าว

ลักษณะการรับทราบโครงการสหบาลข้าว	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	๑๕๒	๔๓.๘
ไม่ทราบ	๑๐	๖.๒
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดจำนวน ๑๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘ ทราบว่าในหมู่บ้านของตนมีการก่อตั้งโครงการสหบาลข้าวขึ้น และผู้ที่ไม่ทราบว่ามีการสหบาลข้าวมีจำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒ ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ ๑๑ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อโครงการสหบาลข้าว

ทัศนคติที่มีต่อโครงการสหบาลข้าว	จำนวน	ร้อยละ
เห็นว่ามีประโยชน์	๑๔๖	๙๐.๑
เห็นว่าไม่มีประโยชน์	๖	๓.๗
ไม่เข้าข่าย (ไม่ทราบเรื่องสหบาลข้าว)	๑๐	๖.๑
รวม	๑๖๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดจำนวน ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๑ มีความเห็นว่าโครงการสหบาลข้าวเป็นโครงการที่มีประโยชน์ ผู้ที่แสดงความเห็นว่าโครงการสหบาลข้าวไม่เป็นประโยชน์มีจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗ ส่วนที่เหลือจำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๑ คือผู้ที่ไม่เข้าข่ายทั้งนี้เพราะเป็นผู้ที่ไม่เคยทราบเรื่องเกี่ยวกับสหบาลข้าวมาก่อนเลย

ตารางที่ ๑๒ แสดงจำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามสภาพการ เป็นสมาชิกโครงการ สหบาลข้าว

สภาพการ เป็นสมาชิก	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสมาชิก	๔๗	๕๔.๔
ไม่เป็นสมาชิก	๖๕	๔๐.๑
รวม	๑๑๒	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาที่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีจำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ หรือประมาณ ๓ ใน ๕ ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด ส่วนผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีจำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑ หรือประมาณ ๒ ใน ๕ ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

การแจกแจงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประชากรที่ศึกษา จากตารางที่ ๑ - ๑๒ แสดงให้เห็นว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งมีอายุระหว่าง ๓๑ - ๕๐ ปี ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ มีอาชีพหลักคือ การทำนา ใช้ที่นาเพื่อประกอบอาชีพประมาณ ๑ - ๒๐ ไร่ ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าของที่นาเอง มีรายได้เฉลี่ยไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน และทราบว่ามีการก่อตั้งโครงการสหบาลข้าวขึ้นภายในหมู่บ้านของตน รวมทั้งเห็นว่าโครงการสหบาลข้าวนี้เป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์สำหรับหมู่บ้าน และมีผู้ที่เข้าเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวเป็นส่วนใหญ่ด้วย

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานข้อที่ ๑ - ๖

พิสูจน์สมมติฐานข้อที่ ๑ ความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๓ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความน่าไว้วางใจของพระสงฆ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

สภาพการ เป็นสมาชิก	ระดับความน่าไว้วางใจ		รวม
	ต่ำ	สูง	
ไม่เป็นสมาชิก	๔๕ (๖๔.๒)	๒๐ (๓๐.๘)	๖๕ (๑๐๐.๐)
เป็นสมาชิก	๑๖ (๑๖.๕)	๘๑ (๘๓.๕)	๙๗ (๑๐๐.๐)
รวม	๖๑ (๓๗.๗)	๑๐๑ (๖๒.๓)	๑๖๒ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๔๓.๘๘๗๔๑ \quad df = ๑ \text{ มีนัยสำคัญที่ } ๐.๐๐๐๐$$

จากตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับความไว้วางใจที่มีต่อพระสงฆ์ระหว่างผู้ที่เป็นสมาชิกและผู้ไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว พบว่าสัดส่วนของประชากรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีระดับความไว้วางใจแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความไว้วางใจในตัวพระสงฆ์สูงกว่ากลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์มีผลต่อการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๓.๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความน่าไว้วางใจกับการยอมรับการเข้าร่วม
เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ความน่าไว้วางใจ	
การเป็นสมาชิก	๐.๖๐๕๕**

** มีนัยสำคัญที่ ๐.๐๐๑

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์
กับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ
๐.๖๐๕๕

ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่า ความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ
การเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑

พิสูจน์สมมติฐานข้อที่ ๒ ความสามารถในตัวพระสงฆ์มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการเข้าร่วม
เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๔ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในตัวพระสงฆ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

สภาพการเป็นสมาชิก	ความสามารถ		รวม
	ต่ำ	สูง	
ไม่เป็นสมาชิก	๕๐ (๗๖.๙)	๑๕ (๒๓.๑)	๖๕ (๑๐๐.๐)
เป็นสมาชิก	๒๐ (๒๐.๖)	๗๗ (๗๙.๔)	๙๗ (๑๐๐.๐)
รวม	๗๐ (๔๓.๒)	๙๒ (๕๖.๘)	๑๖๒ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๔๔.๐๑๒๒๗ \quad df = ๑ \text{ มีนัยสำคัญที่ } ๐.๐๐๐๐$$

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับความสามารถในตัวพระสงฆ์ระหว่างกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและกลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว พบว่าสัดส่วนของประชากรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีความแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความเห็นว่าพระสงฆ์เป็นผู้ที่มีความสามารถสูงมีมากกว่ากลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยความสามารถในตัวพระสงฆ์มีผลต่อการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๔.๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถกับการยอมรับการเข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ความสามารถ	
การเป็นสมาชิก	๐.๕๒๕๒ **

** มีนัยสำคัญที่ ๐.๐๐๑

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในตัวพระสงฆ์ การยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๕๒๕๒

ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในตัวพระสงฆ์มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ ๒

พิสูจน์สมมติฐานข้อที่ ๓ ความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๕ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความกระตือรือร้นของพระสงฆ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

สภาพการเป็นสมาชิก	ความกระตือรือร้น		รวม
	ต่ำ	สูง	
ไม่เป็นสมาชิก	๒๐ (๓๐.๘)	๔๕ (๖๙.๒)	๖๕ (๑๐๐.๐)
เป็นสมาชิก	๒ (๒.๐)	๙๕ (๙๘.๐)	๙๗ (๑๐๐.๐)
รวม	๒๒ (๑๓.๕)	๑๔๐ (๘๖.๕)	๑๖๒ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๖๕.๑๒๖๐๑ \quad df = ๓ \quad \text{มีนัยสำคัญที่ } ๐.๐๐๐๐$$

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบทัศนะเกี่ยวกับความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์ระหว่างกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและกลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว พบว่าสัดส่วนของประชากรที่ศึกษาที่เห็นว่าพระสงฆ์มีความกระตือรือร้นสูง ในกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีความแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความเห็นว่าพระสงฆ์เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นสูง มีมากกว่ากลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์มีผลต่อการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๕.๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความกระตือรือร้นกับการยอมรับการเข้าร่วม
เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

	ความกระตือรือร้น
การ เป็นสมาชิก	๐.๕๕๘๓**

** มีนัยสำคัญที่ ๐.๐๐๑

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์
กับการยอมรับการ เข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เท่ากับ ๐.๕๕๘๓

ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่า ความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ
การ เข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓

พินิจสมมติฐานข้อที่ ๔ การสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างพระสงฆ์และประชาชน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๖ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล คือพระสงฆ์กับประชาชน กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

สภาพการเป็นสมาชิก	การสื่อสารระหว่างบุคคล		รวม
	ต่ำ	สูง	
ไม่เป็นสมาชิก	๓๖ (๕๕.๕)	๒๔ (๔๔.๖)	๖๕ (๑๐๐.๐)
เป็นสมาชิก	๑๐ (๑๐.๓)	๘๗ (๘๙.๗)	๙๗ (๑๐๐.๐)
รวม	๔๖ (๒๘.๕)	๑๑๑ (๗๑.๖)	๑๖๒ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๓๖.๗๐๖๗๔ \quad df = ๑ \text{ มีนัยสำคัญที่ } ๐.๐๐๐๐$$

จากตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและกลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว พบว่าสัดส่วนของประชากรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกมีความแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลกับพระสงฆ์ในระดับสูงกว่ากลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยการสื่อสารระหว่างบุคคลระหว่างพระสงฆ์และประชาชนมีผลต่อการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

พิสูจน์สมมติฐานข้อที่ ๔ ทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคลในตัวพระสงฆ์ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๗ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคลในตัวพระสงฆ์กับการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

สภาพการเป็นสมาชิก	ทักษะในการสื่อสาร		รวม
	ต่ำ	สูง	
ไม่เป็นสมาชิก	๓๖ (๕๕.๕)	๒๙ (๔๔.๖)	๖๕ (๑๐๐.๐)
เป็นสมาชิก	๑๓ (๑๓.๕)	๘๔ (๘๖.๖)	๙๗ (๑๐๐.๐)
รวม	๔๙ (๓๐.๒)	๑๑๓ (๖๙.๘)	๑๖๒ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๓๐.๕๕๔๐๓ \quad df = ๑ \text{ มีนัยสำคัญที่ } ๐.๐๐๐๐$$

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบทักษะเกี่ยวกับทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคลของพระสงฆ์ระหว่างกลุ่มผู้ที่ เป็นสมาชิกและกลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว พบว่าสัดส่วนของประชากรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ที่ เป็นสมาชิกและกลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกมีความแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มผู้ที่ เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความ เห็นว่า พระสงฆ์ เป็นผู้ที่ มีทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าทักษะในการติดต่อสื่อสารของพระสงฆ์ มีผลต่อการยอมรับการ เข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๗.๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคลในตัวของพระสงฆ์กับการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ทักษะในการสื่อสาร	
การ เป็นสมาชิก	๐.๕๖๓๐ ^{**}

^{**} มีนัยสำคัญที่ ๐.๐๐๑

จากตารางแสดงให้ เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคลในตัวของพระสงฆ์และการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๕๖๓๐

ผลการทดสอบแสดงให้ เห็นว่า ทักษะในการสื่อสารในตัวพระสงฆ์มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๕

พหุจันสมมติฐานข้อที่ ๖ ความบ่อยครั้งในการสื่อสารระหว่างพระสงฆ์และประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๘ แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความบ่อยครั้งในการสื่อสารของประชาชนกับการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

สภาพการ เป็นสมาชิก	ความบ่อยครั้งในการสื่อสาร		
	ต่ำ	สูง	รวม
ไม่เป็นสมาชิก	๓๖ (๕๕.๕)	๒๙ (๔๔.๖)	๖๕ (๑๐๐.๐)
เป็นสมาชิก	๒๑ (๒๑.๖)	๗๖ (๗๘.๔)	๙๗ (๑๐๐.๐)
รวม	๕๗ (๓๕.๒)	๑๐๕ (๖๔.๘)	๑๖๒ (๑๐๐.๐)

$$\chi^2 = ๑๗.๙๗๑๑๘ \quad df = ๑ \quad \text{มีนัยสำคัญที่ } ๐.๐๐๐๐$$

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบความบ่อยครั้งในการสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและกลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว พบว่าสัดส่วนของประชากรที่ศึกษาในกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกและกลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกมีความแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มผู้ที่เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความบ่อยครั้งในการติดต่อสื่อสารสูงกว่ากลุ่มผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความบ่อยครั้งในการติดต่อสื่อสารนี้มีผลต่อการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ตารางที่ ๑๘.๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความบ่อยครั้งในการสื่อสารของประชาชนกับการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว

ความบ่อยครั้งในการสื่อสาร

การ เป็นสมาชิก

๐.๔๒๑๒ **

** มีนัยสำคัญที่ ๐.๐๐๑

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความบ่อยครั้งในการติดต่อสื่อสารของประชาชนกับการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๔๒๑๒

ผลจากการทดสอบแสดงให้เห็นว่า ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๖

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์ลำดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ

ลำดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการ เข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว เมื่อเรียงจากลำดับความสำคัญมากไปหาน้อยเป็นดังนี้คือ

๑. ปัจจัยความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์
๒. ปัจจัยการสื่อสารระหว่างบุคคลระหว่างพระสงฆ์และประชาชน
๓. ปัจจัยความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์
๔. ทักษะในการสื่อสารในตัวพระสงฆ์
๕. ความบ่อยครั้งในการสื่อสารของประชาชน
๖. ความสามารถในตัวพระสงฆ์

ตารางที่ ๑๔ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้การยอมรับหรือไม่ยอมรับการเข้าร่วม เป็นสมาชิก
โครงการสหบาลข้าว เป็นเกณฑ์

ตัวแปร	R	R ²	B	β	F
	สะสม	สะสม			
ความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์	๐.๖๐๕๕๒	๐.๓๖๖๖๕	๐.๐๒๑๘๗๔๗๑	๐.๒๕๑๑๑	๗.๙๕๒*
การสื่อสารระหว่างบุคคล	๐.๖๖๖๐๖	๐.๔๔๓๖๔	๐.๐๒๕๒๗๔๘๕	๐.๑๘๑๖๓	๓.๙๕๑*
ความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์	๐.๖๘๔๐๕	๐.๕๖๗๙๒	๐.๐๙๔๔๔๓๐๘	๐.๑๙๑๖๖	๕.๙๐๖*
ทักษะในการสื่อสารในตัวพระสงฆ์	๐.๖๘๙๕๑	๐.๕๗๕๕๒	๐.๐๒๐๔๐๒๔๙	๐.๑๐๒๕๑	๑.๒๔๐
ความบ่อยครั้งในการสื่อสารของ- ประชาชน	๐.๖๙๑๖๘	๐.๕๗๘๔๓	๐.๐๓๐๔๕.๖๓	๐.๐๖๗๒๗	๐.๙๒๐
ความสามารถในตัวพระสงฆ์	๐.๖๙๒๕๙	๐.๕๗๙๖๘	๐.๐๐๕๐๒๕๔๘๔	๐.๐๕๒๕๕	๐.๓๗๓
ค่าคงที่			๐.๒๔๙๓๐๗๑		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้การยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตัวแปรทั้ง ๖ ซึ่งได้แก่ ความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์ การสื่อสารระหว่างบุคคลระหว่างพระสงฆ์และประชาชน ความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์ ทักษะในการสื่อสารในตัวพระสงฆ์ ความบ่อยครั้งในการสื่อสารของประชาชน และความสามารถในตัวพระสงฆ์ สามารถร่วมกันอธิบายการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวได้ร้อยละ ๕๗ โดยประมาณ แต่พบว่า มีตัวแปรเพียง ๓ ตัวแรกที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการ อย่างไรก็ตาม มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง ๓ ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการได้ร้อยละ ๕๖ โดยประมาณ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่าความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์ เป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่าความน่าไว้วางใจในตัวพระสงฆ์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวได้มากที่สุด โดยที่

ตัวแปรนี้เพียงตัวเดียวสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ ๓๖ รองลงมา เป็นตัวแปรเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคล และความกระตือรือร้นในตัวพระสงฆ์ ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก ๓ ตัว คือ ทักษะในการสื่อสารในตัวพระสงฆ์ ความบ่อยครั้งในการสื่อสารของประชาชน และความสามารถในตัวพระสงฆ์ พบว่าตัวแปรทั้ง ๓ นี้สามารถร่วมกันอธิบายการยอมรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าวได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ซึ่งสัดส่วนของการอธิบายที่เพิ่มขึ้นนั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าตัวแปรทั้ง ๓ ตัวดังกล่าวไม่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการเข้าร่วม เป็นสมาชิกโครงการสหบาลข้าว